

अक्ष

अक्षक्रीडा, स्त्री, (अक्षैः या क्रीडा) द्यूतक्रीडा
पाशकक्रीडा। यथा। अक्षक्रीडायां व्यासयुधि-
ष्ठिरसंवादः प्रचरति। इति तिथ्यादितत्त्वं ॥
तद्विवरणं चतुरङ्गशब्दे द्रष्टव्यं * ॥ कार्तिक-
शुक्लप्रतिपदि तत्क्रीडाविधयेथा। ब्रह्मपुराणे,—
“शङ्करश्च एरा द्यूतं ससर्ज सुमनोहरं।
कार्तिके शुक्लपक्षे तु प्रथमेऽहनि भूपते ॥
जितश्च शङ्करस्तत्र जयं लेभे च पार्वती।
अतोऽर्थाच्छङ्करो दुःखो गौरी नित्यं सुखोषिता ॥
तस्मात् द्यूतं प्रकथ्यं प्रभाते तत्र मानवैः।
तस्मिन् द्यूते जयो यस्य तस्य संवत्सरः शुभः ॥
पराजयो विरुद्धस्तु लब्धनाशकरो भवेत्” ॥
द्यूतप्राप्तिभिः क्रीडनं। यथा मनुः,—
“अप्राप्तिभिर्यत् क्रियते तत्क्षेत्रे द्यूतमुच्यते” ॥
इति तिथ्यादितत्त्वं * ॥ दशमीद्वादशयोस्त-
करणनिषेधो यथा। स्मृतिः,—
“शाकं मार्षं मसूरश्च पुनर्भोजनमैयुने।
द्यूतमत्यम्बुपानञ्च दशम्यां वैष्णवस्त्यजेत्” ॥
कूर्मपुराणं,—
“कांस्यं मांसं सुरां क्षौद्रं हिंसां तैलमसत्यताम्।
द्यूतक्रीडां दिवानिद्रां व्यायामं क्रोधमैयुने ॥
द्वादश्यां द्वादशैतानि वैष्णवः परिवर्जयेत्” ॥
इत्येकादशीतत्त्वं * ॥ अन्यत् द्यूतशब्दे द्रष्टव्यं ॥
अक्षजः पुं, (अक्ष + जन् + ड) वच्। इति पुरुषो-
त्तमः। अस्थिज इति क्वचित् पाठः। (विष्णुः।
यथा भागवते,—
“जघानोत्पत्य गदया हनावसुरमक्षजः” ॥
अक्षतं, स्त्री, (क्षत्तं हिंसायां। नपुंसके भावेक्तः।
अनुदात्तोपदेशेत्यादिना यलोपः।) लाजाः। नपुं-
सकं। इति मेदिनी।
अक्षतः, त्रि, (अ + क्षत् + क्त) अर्हिंसितः। इति
मेदिनी। अखण्डितः। इति शब्दरत्नावली।
(यथाह मनुः,—
“दशस्थानानि दग्दस्य मनुः स्थायम्बुऽद्रवीत्।
त्रिषु स्थानेषु यानि स्युरक्षतो ब्राह्मणो ब्रजेत्” ॥)
अक्षतः, पुं, यवः। इति मेदिनी। (यथा व्याख्यान-
सहस्रके,—
“अक्षतसहूनां नवं कणसं पूरयित्वा” ॥)
अक्ष्यमात्रं। इति अमरटीकायां भानुदीक्षितः ॥
अक्षता. पुं भू धीति खात्री ॥ (न क्षताः येषां ते
इति अक्षताः। मुकुटस्तु अमरस्याख्यानावसरे
लाजाः पुं भूधितेऽक्षतमिति पठित्वा कर्मणि क्तः।
क्षतं खण्डितं। न क्षतमक्षतमिति विशदयति नित्य-
पुलिङ्गाः नित्यबहुवचनान्ताश्च लाजा अक्षतमिति
थापयन्ती ॥ केचिन्नु अखण्डितगुणा अक्षतमि-
त्याहुः ॥)
अक्षता स्त्री, कर्कटशृङ्गी। कांक्रडाशृङ्गी इति
भाषा। इति शब्दचन्द्रिका ॥ परशुसंस्मरणरहिता
स्त्री। स्मृतिः ॥ यथाह याज्ञवल्क्यः—
“अक्षतायां क्षतायां वा जातः पौनर्भवः पुनः” ॥
अक्षदर्शकः, पुं, (अक्षणां व्यवहारणां दर्शकः।
अक्ष + दृश् + यणुल्) व्यवहारद्रष्टा व्यवहा-

अक्ष

राणां ऋणानादिविवादानां द्रष्टा निर्णयता।
धर्माध्यक्ष इत्यर्थः। इत्यमरः तट्टीका च ॥ जञ्
इति इराजीयभाषा ॥
अक्षदृक्, (अ) पुं, (अक्ष + दृश् + क्तिप्) अक्ष-
दर्शकः। (व्यवहारस्य ज्ञाता।)
अक्षदेवी, (न) त्रि, (अक्षैर्देव्यिति। दिवु क्रीडादौ।
सपीति गिनि।) द्यूतक्रीडाकारकः। इत्यमरः ॥
अक्षद्वयः, पुं, (अक्षैर्द्वयिति। दिवु क्रीडादौ। अक्ष +
दिव् + क्तिप् + ऊट्) अक्षक्रीडकः। इति व्या-
करणं ॥
अक्षधरः, पुं, (अक्ष + धृ + अच्)। शाखोटवृक्षः।
इति भूरिप्रयोगः ॥
अक्षधूर्तः, पुं, (अक्षेभु धूर्तः। सप्तमी श्रौण्डैरिति
समासः।) द्यूतक्रीडकः। तत्पर्यायः। धूर्तः २
अक्षदेवी २ कितवः ४ द्यूतक्षत् ५। इत्यमरः ॥
जुयारी इति भाषा ॥
अक्षधर्त्तिल पुं, (अक्ष + धृ + तिल्) वृषः।
इति हारावली ॥
अक्षपाटकः, पुं, (अक्ष + पाट + वण्) धर्माध्यक्षः।
इति जटाधरः ॥ जञ् इति भाषा ॥
अक्षपादः, पुं, (अक्ष + पाद) तार्किकः। तत्प-
र्यायः। नैयायिकः २। इति हेमचन्द्रः ॥
अक्षपीडा स्त्री, (अक्ष + पीडा) यपतिक्ता जता।
इति राजनिर्घण्टः ॥
अक्षमः, त्रि, (नास्ति क्षमा यस्य सः) क्षमारहितः।
क्षमाशून्यः। (असमर्थः)।
“विष्णुसेवी च श्रपचो बंशानां कौटिसुद्धरेत्।
हरेरभक्तो विप्रश्च खञ्ज रक्षितुमक्षमः” ॥
इति ब्रह्मवैवर्ते ३३ अध्यायः ॥
अक्षमा स्त्री, (न क्षमा इति नञ्समासः) अ-
क्षान्तिः। ईर्ष्या। इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा
किराताकुर्णनीये—
“अतिपातितकालसाधना
खञ्जरीरेन्द्रियवर्गतापिनी।
जनवन्न भवन्तमक्षमा
नयसिद्धरेपनेतुमर्हति” ॥
अक्षमाला स्त्री, (अक्षणां माला) अक्षसूत्रं।
वश्लपत्नी। इति मेदिनी ॥ (यथाह मनुः—
“अक्षमाला वश्लेन संयुक्ताधमयोजिजा” ॥
अक्षसूत्रेति तान्त्रिकभाषया अकारादिक्षका-
रान्तवर्णमाला रुद्राक्षमाला च। यथा गौत-
मीये,—
“पञ्चाक्षरक्षिपिभिर्माला विहिता जपकर्मसु।
अकारादिक्षकारान्ता अक्षमाला प्रकीर्त्तिता ॥
क्षयं मेरुमुखं तत्र कल्पयेन्मुनिसत्तम।
अनया सर्वसन्त्याणां जपः सर्वसमृद्धिदः” ॥
इति तन्त्रसारः * ॥ अन्यत् मालाशब्दे वर्ण-
मालाशब्दे च द्रष्टव्यं ॥
अक्षयः, त्रि, (नास्ति क्षयो यस्य सः) बद्धश्रीः ॥
क्षयरहितः। अक्षयः। कल्पान्तस्थायी। यथा—
“अक्षराणि फलान्याऊरमरांस्त्रिदशानिव।
कल्पान्तस्थानसम्बन्धान्नजन्त्या नाश्वर्जिनः” ॥

अक्ष

इति मोमासककारिका ॥ अपि च। मविष्य-
पुराणं।
“चतुर्दश्यां तथाष्टम्यां पक्षयोः शुक्लपक्षयोः।
योऽब्देमेकं न भुञ्जत शिवार्चनपरो नरः ॥
यत् पुण्यमक्षयं प्रोक्तं सततं सत्रयाजिनां।
तत् पुण्यं सफलं तस्य शिवलोकश्च गच्छति” ॥
इति तिथ्यादितत्त्वं * ॥ पापपुण्याक्षयजनक-
योगविशेषः। यथा ज्योतिषे,—
“सोमवारेऽप्यमावास्या आदिवाहे तु सप्तमी।
चतुर्थ्याङ्गारवारे तु अष्टमी च दृहस्पतौ ॥
अत्र यत् क्रियते पापमथवा धर्मसञ्चयः।
षष्टिजन्मसहस्राणि प्रति जन्म तदक्षयं” ॥
इति तिथ्यादितत्त्वं ॥ (अनन्तः। अक्षयकालानि-
मानी। अः वासुदेवः तस्मिन् क्षयो निवासोऽस्य
इति व्युत्पत्त्या ब्रह्मणिष्ठः)।
अक्षयवतीया स्त्री, (अक्षया या वतीया तिथिः)।
वैशाखशुक्लवतीया। सा तु सत्ययुगाद्या। तत्र
खानदानादावक्षयफलं। इति स्मृतिः। यथा,—
“वैशाखे मासि राजेन्द्र शुक्लपक्षे वतीयिका।
अक्षया सा तिथिः प्रोक्ता क्षतिकारोहिण्ययुता।
तस्यां दानादिकं पुण्यमक्षयं समुदाहृतं” ॥
इति तिथ्यादितत्त्वं * ॥ विवरणं तु वैशाख-
शब्दे द्रष्टव्यं ॥
अक्षया स्त्री, (नास्ति क्षयो यस्याः सा) वारतिथि-
घटितयोगविशेषः। यथा,—
“अमा वै सोमवारेण रविवारेण सप्तमी।
चतुर्थी भौमवारेण अक्षयादिमि चाक्षया” ॥
इति भविष्यपुराणम् ॥
अक्षरः, पुं, (न क्षरति। क्षर सञ्चलने। पचाद्यच्।
यदा। अक्षते। अणु व्याप्तौ। अक्षेः सरः) शिवः।
विष्णुः। इति शब्दरत्नावली। यथा महाभारते,—
“विश्वे विष्णुर्वषट्कारो भूतमध्यमवत्प्रभुः।
अक्षयः परमः साक्षी क्षेत्रज्ञोऽक्षर एव च” ॥
इति। (अजः। जीवः)।
अक्षरं स्त्री, (न क्षरति इति व्युत्पत्त्या) ब्रह्म।
(अविनाशि निर्बिभेयं प्रणवाख्यं ब्रह्म। ब्रूटस्यः
नित्यः आत्मा। यथा,—
“क्षराद्विबुद्धधर्मत्वादक्षरं ब्रह्म मण्यते।
कार्यकारणरूपं तु नश्वरं क्षरमुच्यते ॥
यत्किञ्चिद्वदन् लोकेऽस्मिन् वाचो गोचरतां गतं।
प्रमाणस्य च तत्सर्वमक्षरे प्रतिबिम्बते ॥
यदप्रबोधात् कार्यण्यं ब्राह्मण्यं यत्रबोधतः।
तदक्षरं प्रबोद्धयं यथोक्तेऽक्षरवर्त्मना” ॥
अकारादिक्षकारान्तैकपञ्चाशदर्थः। इति मेदिनी ॥
अस्योत्पत्तिकारणं। यथा बृहस्पतिः,—
“धातुमासिके तु सम्भाते भ्रान्तिः सजायते यतः।
धात्वाक्षराणि वृष्टानि पत्राङ्गण्यतः पुरा” ॥
इत्याहिकतत्त्वं ॥ तत्र पञ्चविधं। यथा,—
“मुद्राक्षिपिः शिल्पिषिपिर्षिपिर्षिखिनिसम्भवा।
गुण्डिका घृणंसम्भूता क्षिपयः पञ्चधा स्मृतः” ॥
इति वाराहीतन्त्रं * ॥ अन्यत् मुद्राशब्दे
वर्णशब्दे च द्रष्टव्यं ॥ गगनं। धर्मः। तपस्या ॥